

B8-0198/2019

11.3.2019

PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

neuvoston ja komission julkilausumien johdosta

työjärjestyksen 123 artiklan 2 kohdan mukaisesti

ilmastonmuutoksesta
(2019/2582(RSP))

Bas Eickhout

Verts/ALE-ryhmän puolesta

**Euroopan parlamentin päätöslauselma ilmastonmuutoksesta
(2019/2582(RSP))**

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 28. marraskuuta 2018 annetun komission tiedonannon ”Puhdas maapallo kaikille – Eurooppalainen visio kukoistavasta, nykyaikaisesta, kilpailukykyisestä ja ilmastoneutraalista taloudesta” (COM(2018)0773),
- ottaa huomioon ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) ja siihen liitetyn Kioton pöytäkirjan,
- ottaa huomioon Pariisin sopimuksen, päätöksen 1/CP.21, ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) osapuolten 21. kokouksen (COP 21) ja Pariisissa Ranskassa 30. marraskuuta–11. joulukuuta 2015 pidetyn Kioton pöytäkirjan osapuolten kokouksena toimivan osapuolten 11. konferenssin (CMP 11),
- ottaa huomioon ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) osapuolten 24. kokouksen (COP 24), Kioton pöytäkirjan osapuolikokouksen 14. istunnon (CMP 14) ja Katowicessa Puolassa 2.–14. joulukuuta 2018 pidetyn Pariisin sopimuksen osapuolten kokouksena toimivan osapuolten ensimmäisen konferenssin kolmannen osan (CMA1.3),
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien kestävän kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman sekä kestävän kehityksen tavoitteet,
- ottaa huomioon vuonna 2018 Katowicessa Puolassa järjestettävästä YK:n ilmastokokouksesta (COP 24) 25. lokakuuta 2018 antamansa päätöslauselman¹,
- ottaa huomioon hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin (IPCC) erityisraportin ”Global Warming of 1,5°C” ja sen viidennen arviointikertomuksen (AR5) sekä sitä koskevan yhteenvetokertomuksen,
- ottaa huomioon 27. marraskuuta 2018 hyväksytyn YK:n ympäristöohjelman yhdeksännen ”The Emissions Gap Report” -raportin,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 kohdan,
- 1. ottaa huomioon, että ilmastonmuutoksen vakavat riskit kuuluvat kansalaisten suurimpiin huolenaiheisiin; tukee erityisesti ilmastomarssien ja koululakkojen muodossa järjestettäviä mielenosoituksia, joilla lisätään tietoisuutta näistä ilmastoriskeistä; toteaa, että ihmiset eri puolilla Eurooppaa, erityisesti nuori sukupolvi, oppilaat ja opiskelijat, ovat erittäin huolissaan siitä, miten vähän Euroopan hallitukset tekevät kestävän tulevaisuuden varmistamiseksi; panee tyytyväisenä merkille näiden aktivistien vaatimukset kunnianhimoisemmista ilmastotavoitteista ja pyytää kansallisia, alueellisia

¹ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0430.

ja paikallisia hallituksia sekä EU:ta ryhtymään konkreettisiin ja ripeisiin toimiin, jotta ilmastomuutosta koskeva 1,5 celsiusasteen raja ei ylittyisi;

2. korostaa, että unionin kansalaiset kokevat jo nyt ilmastomuutoksen suoria vaikutuksia; painottaa, että Euroopan ympäristökeskuksen mukaan äärimmäisten sää- ja ilmastoilmiöiden aiheuttamat keskimääräiset vuotuiset menetykset unionissa olivat vuosina 2010–2016 noin 12,8 miljardia euroa, ja toteaa, että ellei lisätoimia toteuteta, ilmastovahingot EU:ssa voivat nousta vähintään 190 miljardiin euroon vuoteen 2080 mennessä, mikä vastaisi 1,8 prosentin nettohyvinvoinnin menetystä tämänhetkisestä BKT:stä; korostaa, että suurten päästöjen skenaariossa tulvien aiheuttamat vuosittaiset kustannukset EU:ssa voivat nousta jopa biljoonaan euroon vuonna 2100 ja että säähän liittyvät katastrofit saattavat vaikuttaa vuoteen 2100 mennessä noin kahteen kolmasosaan Euroopan kansalaisista, kun nykyisin tämä osuus on 5 prosenttia; korostaa lisäksi, että Euroopan ympäristökeskuksen mukaan 50 prosenttia EU:n asutuista alueista kärsii vakavasta vedenpuutteesta vuoteen 2030 mennessä;
3. korostaa, että 1,5 celsiusasteen lämpenemistä koskeva IPCC:n erityisraportti on kattavin ja ajantasaisin tieteellinen arvio Pariisin sopimuksen mukaisista etenemistavoista vaikutusten lieventämiseksi;
4. korostaa, että 1,5 celsiusasteen lämpenemistä koskevan IPCC:n erityisraportin mukaan ilmaston lämpenemisen rajoittaminen 1,5 celsiusasteeseen ilman että tavoitetta ylitetään tai ylittäminen on rajallista edellyttää, että kasvihuonekaasupäästöt vähennetään maailmanlaajuisesti nollaan viimeistään vuoteen 2067 mennessä ja että vuoteen 2030 mennessä maailmanlaajuisen vuosittaisen kasvihuonekaasupäästöjen määrä vähennetään enintään 27,4 gigatonniin hiilidioksidiekvivalenttia (GtCO₂eq) vuodessa; korostaa näiden tulosten valossa, että maailmanlaajuisena johtajana unionin on pyrittävä saavuttamaan kasvihuonekaasujen nettopäästöttömyys mahdollisimman varhain ja viimeistään vuoteen 2050 mennessä, jotta olisi vahva mahdollisuus saada ilmaston lämpeneminen rajoitettua alle 1,5 celsiusasteeseen vuoteen 2100 mennessä;
5. panee huolestuneena merkille YK:n vuoden 2018 ”The Emissions Gap Report” -raportin, jonka mukaan nykyiset ehdottomat kansallisesti määritellyt panokset ylittävät selvästi Pariisin sopimuksen 2 celsiusasteen lämpenemisrajan ja johtavat sen sijaan arviolta 3,2 celsiusasteen² lämpenemiseen vuoteen 2100 mennessä; korostaa, että UNFCCC:n kaikkien osapuolten on kiireesti nostettava ilmastoa koskevaa tavoitetasoaan vuoteen 2020 mennessä;
6. suhtautuu myönteisesti komission tiedonantoon ”Puhdas maapallo kaikille – Eurooppalainen visio kukoistavasta, nykyaikaisesta, kilpailukykyisestä ja ilmastoneutraalista taloudesta”, jossa korostetaan mahdollisuuksia ja haasteita, joita siirtyminen kasvihuonekaasujen nollanettopäästötalouteen tuo Euroopan kansalaisille ja unionin taloudelle ja jotka liittyvät työpaikkojen luomiseen unionissa, ja luodaan perusta laajalle keskustelulle, jossa ovat mukana EU:n toimielimet, kansalliset parlamentit, elinkeinoelämä, kansalaisjärjestöt, kaupungit ja yhteisöt sekä kansalaiset;

² YK:n ympäristöohjelma, ”Emissions Gap Report 2018”, s. 10.

7. hyväksyy tavoitteen saavuttaa kasvihuonekaasujen nollanettopäästöt vuoteen 2050 mennessä ja kehottaa jäsenvaltioita hyväksymään Sibiussa toukokuussa 2019 pidettävän, Euroopan tulevaisuutta pohtivan erityishuippukokouksen yhteydessä strategian tämän tavoitteen saavuttamiseksi; kehottaa jäsenvaltioita sitoutumaan tämän tavoitteen saavuttamiseen riittävän kunnianhimoisesti;
8. katsoo, että Eurooppa voi näyttää tietä kasvihuonekaasujen nollanettopäästöjen saavuttamiseksi kohdistamalla investoinnit innovatiivisiin teknisiin ratkaisuihin, lisäämällä kansalaisten vaikutusmahdollisuuksia ja toteuttamalla toimia energian, teollisuuspolitiikan ja tutkimuksen kaltaisilla avainaloilla samalla kun varmistetaan oikeudenmukaisen siirtymän takaava sosiaalinen oikeudenmukaisuus;

Vuosisadan puoliväliin ulottuvan unionin päästöttömyysstrategian toteuttamistavat

9. panee merkille, että nollanettopäästöjä koskevassa EU:n strategiassa esitetään kahdeksan tapaa, joilla voidaan toteuttaa ne taloudelliset, teknologiset ja sosiaaliset muutokset, jotka ovat välttämättömiä, jotta unioni voi saavuttaa Pariisin sopimuksessa asetetun pitkän aikavälin lämpötilatavoitteen; korostaa, että tavoista ainoastaan kaksi on sellaisia, joilla unioni voisi saavuttaa kasvihuonekaasujen nollanettopäästöt viimeistään vuoteen 2050 mennessä; korostaa, että tämä edellyttää nopeaa toimintaa ja huomattavia toimenpiteitä, jotka ulottuvat paikalliselta ja alueelliselta tasolta aina jäsenvaltioiden ja unionin tasolle, sekä kaikkien julkiseen sektoriin kuulumattomien toimijoiden mukanaoloa; on tietoinen siitä, että alueellisesti ja paikallisesti määritellyt panokset voivat olla tärkeitä välineitä sitoumusten ja päästötavoitteiden välisen eron pienentämisessä; muistuttaa, että jäsenvaltioilla on velvollisuus hyväksyä kansallisia pitkän aikavälin strategioita, kuten hallintoasetuksessa³ säädetään; kehottaa siksi jäsenvaltioita asettamaan selkeitä lyhyen ja pitkän aikavälin tavoitteita ja toimintapolitiikkoja Pariisin sopimuksen mukaisesti ja tarjoamaan investointitukea nettopäästöttömyyden toteuttamistavoille;
10. korostaa, että strategiassa esitetyn toteutustapojen ensimmäisen ryhmän tavoilla pyritään vähentämään kasvihuonekaasupäästöjä vain noin 80 prosenttia vuoden 1990 tasoon verrattuna vuoteen 2050 mennessä; panee huolestuneena merkille, että tämä päämäärä vastaa alemmää tavoitetasoa, jonka mukaan ilmaston lämpeneminen on pidettävä kahden celsiusasteen alapuolella, eikä näin ollen vastaa Pariisin sopimuksen tavoitetta, jonka mukaan se on pidettävä selvästi alle kahdessa celsiusasteessa, eikä myöskään tavoitetta, jonka mukaan se on lisäksi pyrittävä pitämään 1,5 celsiusasteen alapuolella;
11. painottaa, että puhtaaseen energiaan siirtyminen vauhdittaa Euroopan talouden nykyaikaistamista ja tuo yhteiskunnallisia ja ympäristöhyötyjä unionin kansalaisille; huomauttaa, että komission arvioiden mukaan EU:n BKT:n odotetaan kasvavan

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2018/1999, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 663/2009 ja (EY) N:o 715/2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/22/EY, 98/70/EY, 2009/31/EY, 2009/73/EY, 2010/31/EU, 2012/27/EU ja 2013/30/EU, neuvoston direktiivien 2009/119/EY ja (EU) 2015/652 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013 kumoamisesta (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 1).

enemmän päästöttömyysskenaarioiden toteutuessa kuin siinä tapauksessa, että päästöjä vähennetään vähemmän; katsoo, että toimiin ryhtymättömyys olisi skenaarioista selvästi kallein ja johtaisi BKT:n romahtamiseen Euroopassa ja lisäisi myös entisestään taloudellista eriarvoisuutta jäsenvaltioiden ja alueiden välillä ja niiden sisällä, sillä toimiin ryhtymättömyyden seurausten odotetaan olevan joissakin jäsenvaltioissa voimakkaampia kuin muissa;

12. panee huolestuneena merkille, että EU:n riippuvuus tuontien energiasta on nykyisin noin 55 prosenttia; korostaa, että hiilineutraaliuden skenaariossa riippuvuus laskisi 20 prosenttiin vuoteen 2050 mennessä, millä olisi myönteinen vaikutus EU:n kauppataaseeseen ja geopoliittiseen asemaan; huomauttaa, että fossiilisten polttoaineiden tuonnin kustannuksissa saavutettavat kumulatiiviset säästöt vuosina 2031–2050 olisivat noin 2–3 biljoonaa euroa, jotka voitaisiin käyttää muihin painopistealoihin unionin kansalaisten hyväksi;
13. korostaa, että nettopäästöttömyysskenaarion mukainen ilman pilaantumisen väheneminen vähentäisi pienhiukkasten aiheuttamia ennenaikaisia kuolemia yli 40 prosenttia; toteaa, että tällaisessa skenaariossa terveyshaittojen aiheuttamat vuosittaiset kustannukset vähenisivät noin 200 miljardia euroa;
14. pitää myönteisenä, että strategiaan sisältyy kaksi toteutustapaa, joilla on määrä saavuttaa kasvihuonekaasujen nollanettopäästöt vuoteen 2050 mennessä, ja että komissio tukee näitä toteutustapoja, ja katsoo, että tämä vuosisadan puoliväliin ulottuva tavoite on ainoa, joka vastaa Pariisin sopimuksen mukaisia unionin sitoumuksia; pitää valitettavana, että strategiassa ei pohdita toteutustapoja kasvihuonekaasujen nettopäästöjen lopettamiseksi kokonaan ennen vuotta 2050;
15. pitää valitettavana sellaisen nettopäästöjen lopettamista koskevan toteutustavan puutetta, jossa oletettaisiin, että vuonna 2050 energiajärjestelmä perustuu täysin uusiutuviin energialähteisiin; kehottaa siksi komissiota esittämään mahdollisimman pian tällaisen täydentävän skenaarion, jossa uusiutuvien energialähteiden osuus on 100 prosenttia vuoteen 2050 mennessä;
16. panee merkille, että kyseisissä toteutustavoissa käytetään useita hiilenpoistoteknologioita, kuten hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia (CCS) tai hiilidioksidin talteenottoa ja käyttöä (CCU) sekä hiilidioksidin talteenottoa suoraan ilmasta, vaikka vielä ei ole osoitettu, ovatko ne toteutuskelpoisia käytännössä; katsoo kuitenkin, että nollanettopäästöjä koskevassa EU:n strategiassa olisi asetettava etusijalle suorat päästövähennykset ja toimet, joilla suojellaan ja parannetaan EU:n luontaisia nieluja ja varastoja, ja että siinä olisi pyrittävä hiilidioksidin poistoteknologiaan ainoastaan silloin, kun ei ole käytettävissä suoria päästöjen vähennyksiä tai luonnollisia hiilipoistumia; katsoo, että vuoteen 2030 mennessä on toteutettava lisää päästövähennyksiä, jos unioni aikoo välttää laskemasta sellaisten hiilenpoistoteknologioiden varaan, jotka aiheuttaisivat merkittäviä riskejä ekosysteemeille, luonnon monimuotoisuudelle ja elintarviketurvalle, kuten myös 1,5 celsiusasteen lämpenemistä koskevassa IPCC:n erityisraportissa on vahvistettu;

Ilmastomuutoksen sosiaaliset vaikutukset ja oikeudenmukainen siirtymä

17. suhtautuu myönteisesti komission väitteeseen siitä, että hiilineutraalius on mahdollista saavuttaa ilman työpaikkojen nettomenetyksiä, ja panee myönteisesti merkille yksityiskohtaisen arvioinnin energiavaltaisessa teollisuudessa toteutettavasta siirtymästä; korostaa, että jos siirtyminen kasvihuonekaasujen nollanettopäästöihin hoidetaan hyvin ja kaikkein heikoimmassa asemassa oleville alueille, aloille ja kansalaisille annetaan asianmukaista tukea, työpaikkojen luomisessa on mahdollista päästä nettomääräisesti voiton puolelle, ja toteaa, että nollanettopäästöskenaariossa työpaikkojen määrä kasvaa vuoteen 2050 mennessä koko taloudessa 2,1 miljoonalla, kun taas 80 prosentin päästövähennysskenaariossa työpaikkojen määrä kasvaa 1,3 miljoonalla; katsoo siksi, että komission olisi kehitettävä uudistettu taitojen arviointi EU:n osaamispanoraamassa ja sisällytettävä siihen alueellisia tietoja siitä, millaisia taitoja tarvitaan ilmastoneutraalia Eurooppaa varten, jotta EU:n kansalaisille varmistetaan oikeudenmukainen siirtymä ja tuetaan näitä heikoimmassa asemassa olevia alueita, joiden talous on riippuvainen sellaisiin aloihin tai teknologioihin liittyvistä toiminnoista, joiden odotetaan hiipuvan tai joiden on muututtava tulevaisuudessa, ja jotta tuetaan ihmisiä, kun he uudelleen koulutautuvat tulevaisuuden vaatimukset täyttäviin laadukkaisiin työpaikkoihin kyseisillä alueilla;
18. korostaa, että siirtymän on oltava oikeudenmukainen kaikille yhteiskunnan osille; toteaa, että tämä edellyttää oikeudenmukaista siirtymää koskevaa ymmärrystä, joka kattaa tehokkaampiin ilmastotoimiin liittyvät kielteiset ja myönteiset vaikutukset, kuten työpaikkojen menetykset ja työmahdollisuudet, sekä ilmastotoimien lykkäämisen aiheuttamat vaikutukset;
19. korostaa tässä yhteydessä, että tiiviissä yhteistyössä paikallisten ja alueellisten viranomaisten, ammattiliittojen, oppilaitosten, kansalaisjärjestöjen ja yksityisen sektorin kanssa on kaikilla tasoilla laadittava osallistavien prosessien perusteella räätälöityjä ja riittävästi rahoitettuja strategioita, joilla varmistetaan, että tässä siirtymässä tarjotaan kaikille unionin kansalaisille oikeudenmukaiset ja yhtäläiset mahdollisuudet;
20. korostaa, että kaikilla EU:n politiikoilla on edistettävä sosiaalista edistystä ja sosiaalista oikeudenmukaisuutta; korostaa erityisesti, että on kiireellisesti varmistettava suurimpien saastuttajien oikeudenmukainen osallistuminen, myös torjumalla yritysten harjoittamaa veronkiertoa ja aggressiivista verosuunnittelua; korostaa, että kaikkien kansalaisten poliittisen hyväksynnän varmistamiseksi on tärkeää ottaa huomioon ilmastoon ja hiilestä luopumiseen tähtäävien politiikkojen jakaumavaikutukset erityisesti pienituloisiin henkilöihin;
21. korostaa ilmastoneutraalin yhteiskunnan lukuisia sivuhyötyjä kansanterveydelle sekä hoitokustannusten säästöinä ja vakuutus- ja kansanterveysjärjestelmiin kohdistuvan rasituksen ehkäisemisenä että Euroopan kansalaisten yleisenä hyvinvointina, joka seuraa luonnon monimuotoisuuden lisääntymisestä, ilman epäpuhtauksien vähenemisestä ja vähäisemmästä altistumisesta epäpuhtauksille;

22. muistuttaa, että noin 50–125 miljoonaa unionin kansalaista on nykyisin vaarassa ajautua energiaköyhyyteen⁴; korostaa, että energiakäänne voi vaikuttaa suhteettomasti pienituloisiin henkilöihin ja lisätä entisestään energiaköyhyyttä; on tietoinen siitä, että energiapolitiikkaan on sisällytettävä sosiaalinen ulottuvuus ja sillä on varmistettava, ettei kukaan jää jälkeen; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan ennakoivia toimia, joilla varmistetaan oikeudenmukainen energiakäänne ja energian saanti kaikille EU:n kansalaisille;
23. katsoo, että nuorten yhteiskunnallinen ja ympäristötietoisuus on yhä vahvempaa ja että tämä on voima, joka voi muuttaa yhteiskuntiamme tulevaisuudessa ilmastonmuutosta kestäväan suuntaan; katsoo myös, että nuorten koulutus on yksi tehokkaimmista välineistä ilmastonmuutoksen torjumiseksi; korostaa, että nuoremmat sukupolvet on otettava aktiivisesti mukaan luomaan kansainvälisiä, kulttuurien välisiä ja sukupolvien välisiä suhteita, joihin kestävämpään tulevaisuuteen tähtääviä maailmanlaajuisia toimia tukeva kulttuurinen muutos perustuu;
24. korostaa, että Euroopan kansalaisten osallistaminen ja osallistuminen on keskeisen tärkeää, jotta Eurooppa voi lopettaa kasvihuonekaasujen nettopäästöt kokonaan viimeistään vuoteen 2050 mennessä; kehottaa kansallisen, alueellisen ja paikallisen tason hallinnon kaikkia tasoja ottamaan käyttöön konkreettisia toimenpiteitä, joilla edistetään ja helpotetaan kansalaisten osallistumista ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa siirryttäessä kasvihuonekaasujen nollanettopäästötalouteen;

Välitavoitteet

25. on tietoinen siitä, että 2020–2030-luku on tärkein vuosikymmen sen kannalta, että EU voi saavuttaa nollanettopäästöt vuoteen 2050 mennessä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan vahvaa keskipitkän aikavälin tavoitetta vuodeksi 2030, sillä tämä on välttämätöntä markkinoiden riittävän investointivakauden varmistamiseksi sekä teknologisten innovaatioiden mahdollisuuksien hyödyntämiseksi täysimääräisesti ja jotta lisätään eurooppalaisten yritysten mahdollisuuksia nousta johtavaan asemaan maailmanmarkkinoilla;
26. korostaa, että kasvihuonekaasujen nollanettopäästöjen saavuttaminen vuoteen 2050 mennessä kaikkein kustannustehokkaimmalla tavalla edellyttää vuotta 2030 koskevan tavoitetaso nostamista huomattavasti; pitää erittäin tärkeänä, että unioni antaa viimeistään New Yorkissa syyskuussa 2019 pidettävässä YK:n ilmastihuippukokouksessa selkeän viestin siitä, että se on valmis tarkistamaan panostaan Pariisiin sopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi;
27. kannattaa unionin kansallisesti määriteltyjen panosten muuttamista siten, että asetetaan koko unionin taloutta koskevaksi EU:n sisäisten kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoitteeksi vähintään 60 prosenttia vuoden 1990 tasosta vuoteen 2030 mennessä; kehottaa siksi neuvostoa hyväksymään yhteisen kannan, jotta unioni voi nostaa kansallisesti määritellyn panoksen tavoitetasoa Sibiussa toukokuussa 2019

⁴<http://enr-network.org/wp-content/uploads/ENERGYPOVERTY-EnRPositionPaper-Energypoverty-Jan-2019.pdf>

pidettävän erityishuippukokouksen yhteydessä syyskuussa 2019 järjestettävä YK:n ilmastihuippukokous mielessä pitäen;

28. katsoo, että komission olisi viimeistään arvioidessaan vuosina 2022–2024 vuoden 2030 ilmastopakettia ja muuta asiaan liittyvää lainsäädäntöä esitettävä lainsäädäntöehdotuksia, joissa nostetaan kyseistä tavoitetasoa uusia kansallisesti määriteltyjä panoksia ja nollanettopäästöjä koskevia tavoitteita vastaavasti; katsoo, että vuodeksi 2030 asetettujen tavoitteiden riittämättömyys rajoittaisi vaihtoehtoja tulevaisuudessa, mahdollisesti myös tiettyjen kustannustehokasta hiilestä irtautumista koskevien vaihtoehtojen saatavuutta; pitää näitä arviointeja tärkeänä merkkipaaluna EU:n ilmastositoumusten lunastamisessa;
29. katsoo, että EU:n kannattaa vahvistaa toinenkin, vuotta 2040 koskeva päästövähennysten välitavoite, jotta voidaan entisestään lisätä vakautta ja näkyvyyttä investoijien kannalta;
30. katsoo, että nollanettopäästöjä koskevaa EU:n strategiaa on tarkasteltava uudelleen säännöllisesti; katsoo, että uudelleentarkastelu olisi tehtävä Pariisin sopimuksen mukaisen viisivuosittaisen maailmanlaajuisen tilannekatsauksen perusteella ja siinä olisi otettava huomioon tekninen ja yhteiskunnallinen kehitys sekä valtiosta riippumattomien toimijoiden ja Euroopan parlamentin palaute;

Alakohtaiset panokset

31. korostaa, että nettopäästöt on painettava lähelle nollassa talouden kaikilla aloilla ja että kaikkien alojen olisi osallistuttava yhteisiin ponnisteluihin päästöjen vähentämiseksi; kehottaa tästä syystä komissiota laatimaan kaikille aloille toteutustapoja ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi; korostaa tässä yhteydessä saastuttaja maksaa -periaatteen noudattamisen merkitystä;
32. korostaa, että on tärkeää ottaa käyttöön yhdenmukainen lähestymistapa, jotta voidaan helpottaa hiilestä irtautumista koskevia toimia koko energiajärjestelmässä ja muilla liitännäisaloilla ja parantaa tehokkuutta; korostaa energiatehokkuuden ja uusiutuvien energialähteiden keskeistä roolia siirryttäessä kohti kasvihuonekaasujen nollanettopäästötaloutta; on tietoinen siitä, että energiajärjestelmien yhdistämisellä voidaan lisätä joustavuutta, parantaa järjestelmän tehokkuutta, lisätä uusiutuvan energian käyttöönottoa kaikissa energiankantajissa ja edistää viime kädessä kustannustehokasta energiakäännettä;
33. kehottaa komissiota esittämään kunnianhimoisen EU:n teollisuusstrategian, jossa otetaan huomioon maapallon ekologiset rajat ja tuetaan kaikkien alojen, myös energiantensiivisten teollisuudenalojen, oikeudenmukaista siirtymää kohti kasvihuonekaasujen nollanettopäästöjä; hyväksyy komission yksilöimät strategiset alat, joilla tarvitaan yhteisiä toimia;
34. katsoo, että EU:n olisi korvattava nykyiset hiilivuotoa koskevat toimenpiteet politiikoilla, joihin sisällytetään kaikki kasvihuonekaasupäästöihin liittyvät kustannukset; kehottaa tässä yhteydessä komissiota tarkastelemaan hiilen rajaveron mukautusmekanismien tehokkuutta ja yhteensopivuutta Maailman kauppajärjestön

sääntöjen kanssa sekä tuonnin että viennin osalta ja esittämään parlamentille ja neuvostolle mahdollisimman pian lainsäädäntöehdotuksen;

35. katsoo, että vauraus, teollisuuden maailmanlaajuinen kilpailukyky ja ilmastopolitiikka ovat toisiaan vahvistavia; muistuttaa, että koska Eurooppa on ensimmäinen ilmastoneutraaliuteen pyrkivä suuri talous, sen yritykset voivat saada ensimmäisen toimijan edun kansainvälisillä markkinoilla ja ottaa maailmanlaajuisen johtoaseman kestävässä ja resurssitehokkaassa tuotannossa; korostaa, että myöhässä toteutettavat tai riittämättömät toimet kasvihuonekaasupäästöjen nettonollatason saavuttamiseksi vuoteen 2050 mennessä aiheuttavat ekologisesti, taloudellisesti ja sosiaalisesti kohtuuttomia kustannuksia ja haittaavat pahasti Euroopan teollisuuden tulevaa kilpailukykyä;
36. huomauttaa, että monet kehittyvät taloudet ovat ottamassa merkittävän roolin maailmanmarkkinoiden tarpeiden täyttämässä nollanettotalouteen siirtymisen yhteydessä esimerkiksi päästöttömän liikenteen ja uusiutuvan energian suhteen; korostaa, että EU:n on pysyttävä johtavana taloutena vihreiden innovaatioiden ja vihreään teknologiaan tehtävien investointien alalla; katsoo, että EU:n johtoasema uusiutuvan energian ja energiatehokkuuden alalla osoittaa muille maailman osille, että siirtymä puhtaaseen energiaan on sekä mahdollista että hyödyllistä muustakin kuin ilmastomuutoksen torjunnan näkökulmasta;
37. panee merkille, että komission vuonna 2018 julkaisemassa kertomuksessa energian hinnoista ja kustannuksista Euroopassa korostetaan EU:n jatkuvasti suurta alttiutta fossiilisten polttoaineiden hintojen vaihtelulle ja nousulle ja että sähköntuotannon kustannusten odotetaan tulevaisuudessa nousevan fossiilisilla polttoaineilla tuotetun sähkön osalta ja laskevan uusiutuviin energialähteisiin perustuvan sähkön osalta; korostaa, että vuonna 2017 EU:n energiantuontikustannukset kasvoivat 26 prosenttia 266 miljardiin euroon lähinnä öljyn hinnan nousun vuoksi; toteaa, että kertomuksessa arvioidaan öljyn hinnan nousun vaikuttaneen kielteisesti EU:n kasvuun (BKT:n kasvu oli -0,4 prosenttia vuonna 2017) ja inflaatioon (+0,6);
38. muistuttaa, että 71 prosenttia kaikesta energiasta käytetään pelkästään tilojen lämmitykseen; on samaa mieltä komission kanssa siitä, että energiatehokkaista asunnoista tulee normi ilmastoneutraalissa EU:ssa ja tämä parantaa kaikkien Euroopan kansalaisten terveyttä ja mukavuutta;
39. katsoo, että kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi avainasemassa ovat teknologian kehitys ja tekniset ratkaisut, energiatehokkuus tarjonta- ja kysyntäpuolella ja siirtyminen kestävään uusiutuvaan energiaan liikenteen ja sähköntuotannon aloilla samoin kuin kiertotalouden periaatteet; painottaa tässä yhteydessä teknologiakohtaisten strategioiden merkitystä;
40. korostaa, että teollisten prosessien päästöihin on puututtava paljon laajemmin; huomauttaa, että 1,5 celsiusasteen lämpenemistä koskevan IPCC:n erityisraportin mukaan teollisuuden hiilidioksidipäästöt on vähennettävä vuoteen 2050 mennessä 65–90 prosenttia vuoden 2010 tasoon verrattuna;
41. kehottaa luomaan erittäin energiatehokkaan ja täysin uusiutuviin energialähteisiin perustuvan energiajärjestelmän ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan

tämän osalta kaikki tarvittavat toimet, koska sillä on heijastusvaikutuksia kaikkiin talouden aloihin;

42. korostaa energiatehokkuuden vaikutusta toimitusvarmuuteen, taloudelliseen kilpailukykyyn, ympäristönsuojeluun, energialaskujen pienentämiseen ja asuntojen laadun parantamiseen; vahvistaa, että energiatehokkuudella on liiketoimintamahdollisuuksien luomisen ja työllisyyden sekä sen maailmanlaajuisten ja alueellisten hyötyjen kannalta tärkeä merkitys; muistuttaa tässä yhteydessä, että energiatehokkuus etusijalle -periaate otettiin käyttöön energiaunionin hallinnosta annetussa asetuksessa ja sen soveltamista olisi hyödynnettävä täysimääräisesti koko energiaketjussa ja sitä olisi pidettävä perustana mahdolliselle toteutustavalle kohti vuoden 2050 nettopäästöttömyystavoitetta;
43. korostaa, että 1,5 celsiusasteen lämpenemistä koskevassa IPCC:n erityisraportissa analysoiduissa toteutustavoissa 1,5 celsiusasteeseen pääsemiseksi ilman että tavoitetta ylitetään tai ylittämisen on rajallista esitetään hyvin erilaiset roolit hiilidioksidin talteenoton ja varastoinnin (CCS) ja hiilidioksidin talteenoton ja käytön (CCU) käytölle ja ne vaihtelevat nolasta jopa 300 gigatonniin laskettuna hiilidioksidiekvivalentiksi (GtCO₂eq) vuoteen 2050 mennessä; katsoo, että hiilidioksidin varastointia ei pitäisi toteuttaa aloilla, joilla on riittävästi vaihtoehtoja päästöjen vähentämiseksi, kuten sähköntuotantoalalla; on tietoinen roolista, joka hiilidioksidin talteenotolla ja käytöllä voisi olla joidenkin teollisten prosessien päästöjen vähentämisessä, mutta panee huolestuneena merkille, että monet hiilidioksidin talteenotto- ja käyttötekniikat eivät tällä hetkellä tuota pysyviä päästövähennyksiä;
44. korostaa, että ekosuunnitteludirektiivi⁵ on edistänyt merkittävästi EU:n ilmastotavoitteiden saavuttamista vähentämällä kasvihuonekaasupäästöjä vuosittain 320 hiilidioksidiekvivalenttitonnilla ja että arvioiden mukaan direktiivin ansiosta EU:n kuluttajat säästävät vuoteen 2020 mennessä yhteensä jopa 112 miljardia euroa eli noin 490 euroa vuodessa kotitaloutta kohti; kehottaa sääntelemään ekosuunnitteludirektiivillä muitakin tuotteita, kuten tabletteja ja älypuhelimia, ja kehottaa pitämään nykyiset standardit ajan tasalla teknologian kehityksen huomioon ottamiseksi;
45. painottaa, että on pantava viipymättä täytäntöön energiaunioni ja puhtaan energian paketti, jotta voidaan helpottaa investointeja siellä, missä voidaan saavuttaa suurin uusiutuvan energian tuotanto, ja kannustaa kansalaisia osallistumaan aktiivisesti, jotta voidaan nopeuttaa siirtymistä kohti hiilineutraalia ja kestävää taloutta ja samalla vähentää energiaköyhyyttä; katsoo, että on keskeisen tärkeää lisätä yhteenliitettävyyttä jäsenvaltioiden välillä muun muassa kannustamalla perustamaan useampia rajatylittäviä tukijärjestelmiä;
46. huomauttaa strategian vahvistavan, että liikenteen kasvihuonekaasupäästöt lisääntyvät edelleen ja että nykyiset politiikkatoimet eivät riitä liikennealan muuttamiseksi hiilettömäksi vuoteen 2050 mennessä; korostaa, että EU:ssa on rakennettava kestävä liikennejärjestelmä, joka perustuu kolmeen keskeiseen pilariin – päästöjen välttämiseen,

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/125/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista (EUVL L 285, 31.10.2009, s. 10).

liikennemuotosiirtymään ja tehokkuuden parantamiseen; korostaa erityisesti, että on tärkeää varmistaa liikennemuotosiirtymä lentoliikenteestä rautatieliikenteeseen ja kohti julkiseen liikenteeseen ja yhteiskäyttöön perustuvia liikenneratkaisuja; toteaa, että tieliikenne muodostaa noin viidesosan EU:n kaikista hiilidioksidipäästöistä; kehottaa siksi jäsenvaltioita ja komissiota ryhtymään määrätietoisiin toimiin, joilla mahdollistetaan päästöttömien ja vähäpäästöisten ajoneuvojen saanti kaikissa jäsenvaltioissa, samalla kun vältetään vanhojen saastuttavien ajoneuvojen käytön lisääntyminen alhaisen tulotason jäsenvaltioissa; kehottaa poistamaan sisäisillä polttomoottoreilla varustetut henkilöautot ja kevyet hyötyajoneuvot myynnistä viimeistään vuoteen 2035 mennessä EU:ssa; korostaa lisäksi älykkään teknologian, kuten älykkään latausinfrastruktuurin, merkitystä luotaessa synergiavaikutuksia liikenteen sähköistämisen ja uusiutuvien energialähteiden käyttöönoton välillä;

47. korostaa, että ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi koko EU:n taloudessa kaikkien alojen, myös ilmailu- ja merenkulkualan, on annettava panoksensa; huomauttaa komission analyysin osoittavan, että Kansainvälisen merenkulkujärjestön ja Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön suunnittelemat tämänhetkiset maailmanlaajuiset tavoitteet ja toimenpiteet eivät täysimääräisesti toteutettuinakaan riitä tarvittaviin päästövähennyksiin ja että tarvitaan koko taloutta koskevan nollanettopäästötavoitteen mukaisia lisätoimia; korostaa, että tarvitaan investointeja hiilettömiin ja vähähiilisiin teknologioihin näillä aloilla; kehottaa komissiota soveltamaan aiheuttamisperiaatetta käytännössä näillä aloilla erityisesti kerosiinin verotuksen ja lentolippujen hintojen suhteen; palauttaa mieliin, että kansainvälisen meriliikenteen kasvihuonekaasupäästöjen ennustetaan lisääntyvän jopa 250 prosenttia vuoteen 2050 mennessä; suhtautuu myönteisesti siihen, että kansainvälinen merenkulkuala on asettanut itselleen absoluuttisen kasvihuonekaasupäästöjen vähennystavoitteen; panee huolestuneena merkille, ettei tämän tavoitteen muuntamisessa lyhyen ja keskipitkän aikavälin toimenpiteiksi ja muiksi konkreettisiksi toimiksi ole edistytty;
48. kehottaa komissiota tekemään mahdollisimman pian ehdotuksen kattavasta eurooppalaisesta rautatieohjelmasta, johon sisältyy yhteentoimivan EU:n sisäisen rautatieverkoston nopea toteuttaminen ja investointien lisääminen, erityisesti nykyisten ratojen parantamiseksi ja puuttuvien yhteyksien luomiseksi sekä matkustajien oikeuksien ja kauttakululippujen käytön varmistamiseksi; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita suunnittelemaan politiikkatoimia, investointeja ja kannustimia, joilla varmistetaan, että junamatka on enintään 1 000 kilometrin matkalla Euroopassa, jos se on toteutettavissa ja käytännössä mahdollista, kansalaisille houkuttelevampi kuin lento- tai automatka;
49. huomauttaa, että Euroopan unionissa rakennukset aiheuttavat tällä hetkellä 40 prosenttia Euroopan energiankulutuksesta ja 36 prosenttia sen hiilidioksidipäästöistä⁶; kehottaa hyödyntämään alan mahdollisuudet energian säästämiseen ja hiilijalanjäljen pienentämiseen rakennusten energiatehokkuusdirektiivissä⁷ asetetun tavoitteen mukaisesti, jotta saavutetaan erittäin energiatehokas ja vähähiilinen rakennuskanta

⁶ <https://ec.europa.eu/energy/en/topics/energy-efficiency/buildings>

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/844, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, rakennusten energiatehokkuudesta annetun direktiivin 2010/31/EU ja energiatehokkuudesta annetun direktiivin 2012/27/EU muuttamisesta (EUVL L 156, 19.6.2018, s. 75).

vuoteen 2050 mennessä; korostaa, että rakennusten energiankulutuksen tehostaminen tarjoaa huomattavat mahdollisuudet vähentää Euroopan kasvihuonekaasupäästöjä edelleen; katsoo lisäksi, että vähän ja ainoastaan uusiutuvaa energiaa kuluttavien rakennusten aikaansaaminen on välttämätön edellytys Pariisin sopimuksen toteuttamiselle ja kasvua, paikallisia työpaikkoja ja Euroopan kaikkien kansalaisten elinolojen parantamista koskevalle EU:n toimintasuunnitelmalle;

50. huomauttaa, että noin 60 prosenttia maailman metaanipäästöistä on peräisin maatalouden, kaatopaikkojen ja jäteveden kaltaisista lähteistä sekä fossiilisten polttoaineiden tuotannosta ja siirrosta putkien avulla; muistuttaa, että metaani on vaikutukseltaan merkittävä kasvihuonekaasu, jonka lämmitysvaikutus sadan vuoden aikana on 28-kertainen hiilidioksidiin verrattuna⁸, ja että metaanipäästöjen vähennyksillä saattaa olla tärkeä merkitys vähennettäessä alailmakehän otsonipitoisuuksia ja niiden kielteisiä vaikutuksia ilman laatuun ja ihmisten terveyteen; muistuttaa komissiota sen velvollisuudesta tarkastella mahdollisimman pian toimintapoliittisia vaihtoehtoja metaanipäästöihin puuttumiseksi pikaisesti osana unionin strategista metaanisuunnitelmaa sekä antamaan tähän liittyviä lainsäädäntöehdotuksia parlamentille ja neuvostolle; korostaa maatalousalan potentiaalia vastata ilmastonmuutoksen haasteisiin esimerkiksi ekologisilla ja teknologisilla innovaatioilla sekä hiilen sitomisella maaperään;
51. kehottaa laatimaan yhteisen maatalouspolitiikan, jolla edistetään kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä kasvihuonekaasujen nollanettopäästöjen saavuttamista vuoteen 2050 mennessä koskevan tavoitteen mukaisesti; korostaa, että karjan määrää on vähennettävä merkittävästi EU:ssa alkaen alueilta, joilla eläintiheys on korkea, ja teollisten tuotantolaitosten lopettamisella; korostaa, että ravitsemustottumusten muutokset, etenkin lihan kulutuksen voimakas vähentäminen, ovat ratkaisevan tärkeitä maatalousalan kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi; kehottaa komissiota varmistamaan, että maatalouspolitiikka ja etenkin EU:n ja kansalliset rahastot ovat Pariisin sopimuksen tavoitteiden ja päämäärien mukaisia;
52. korostaa tarvetta ottaa ilmastotavoitteet huomioon kaikissa EU:n politiikoissa, myös kauppapolitiikassa; kehottaa komissiota varmistamaan, että kaikki EU:n allekirjoittamat kauppasopimukset ovat täysin yhteensopivia Pariisin sopimuksen kanssa, koska näin paitsi tehostetaan globaaleja ilmastotoimia myös taataan tasapuoliset toimintaedellytykset asianomaisille aloille;
53. korostaa, että EU:n olisi edistettävä alueiden ja kaupunkien roolia ja ponnistuksia; kehottaa komissiota hyödyntämään 200 miljoonaa Euroopan kansalaista edustavan kaupunginjohtajien ilmasto- ja energiasopimuksen työtä ja antamaan heille mahdollisuuden toimia katalysaattorina siirtymän jatkamiselle;
54. pitää valitettavana, että komission strategiassa ei ole tartuttu mahdollisuuteen tehostaa fluorattuja kasvihuonekaasuja koskevia EU:n toimia; korostaa, että laittoman fluorihilivetyjen kaupan estäminen hyväksymällä fluorihilivetyjen lupajärjestelmä,

⁸ Van Dingenen, R., Crippa, M., Maenhout, G., Guizzardi, D., Dentener, F., Global trends of methane emissions and their impacts on ozone concentrations, EUR 29394 EN, Euroopan unionin julkaisutoimisto, Luxemburg, 2018, ISBN 978-92-79-96550-0, doi:10.2760/820175, JRC113210.

fluorihilivetyjen käytön kieltäminen aloilla, joilla niitä ei enää tarvita, fluorihilivetykiintiöiden jakaminen huutokauppajärjestelmällä ja fluorattuja kaasuja koskevan asetuksen⁹ paneminen täysimääräisesti täytäntöön kieltämällä kaikki SF₆-kaasun tarpeeton käyttö ovat selkeitä mahdollisuuksia, jotka voivat auttaa EU:ta saavuttamaan sen Pariisin sopimuksen mukaiset tavoitteet;

Maankäytön, maankäytön muutoksen ja metsätalouden ilmastopotentiaalin maksimointi

55. toistaa hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin tulokset, joissa todetaan, että maapallon lämpötilan nousun vuoksi ympäristövaikutukset, kuten metsäpalot ja tundran ja pohjoisen havumetsävyöhykkeen metsien tilan heikkeneminen, lisääntyvät entisestään;
56. on tietoinen metsien tarjoamista huomattavista mahdollisuuksista myötävaikuttaa unionin ilmastotoimien vahvistamiseen (sitomalla ja varastoimalla hiiltä ja korvautuvuusvaikutuksensa ansiosta) ja nollapäästötavoitteen saavuttamiseen viimeistään vuoteen 2050 mennessä; palauttaa mieliin tavoitteen pysäyttää biologisen monimuotoisuuden häviäminen ja ekosysteemipalvelujen heikentyminen unionissa vuoteen 2020 mennessä; tukee tässä yhteydessä kestävää metsänhoitoa sekä konkreettisia toimia, joilla luodaan kannustimia tehokkaalle ja kestäväälle EU:n biotaloudelle;
57. tunnustaa metsänistutuksiin liittyvät myönteiset, vaikkakin viime kädessä rajalliset, mahdollisuudet Euroopassa; katsookin, että metsänistutusaloitteita on täydennettävä konkreettisilla aloitteilla ja kannustimilla, joilla pyritään lisäämään metsien mahdollisuuksia sitoa hiilidioksidia, samalla kun varmistetaan nykyisten metsämaiden terveys ja parannetaan sitä, jotta ilmasto, kestävä biotalous ja biologinen monimuotoisuus hyötyvät; kannattaa suurta panostusta peltometsäviljelyyn ja niitä erittäin todellisia hyötyjä – ekologisesti ja luonnon monimuotoisuudessa – joita saadaan, kun viljelymaahan istutetaan samanaikaisesti puita ja muuta kasvillisuutta; korostaa, että kaikista käytännöistä, joilla pyritään parantamaan EU:n maatalousalan hiilensitomiskykyä, peltometsäviljelyn tekninen potentiaali on suurin¹⁰;
58. huomauttaa, että EU:n toimet ja politiikat vaikuttavat myös luonnollisiin hiilinieluihin, maahan ja metsiin Euroopan ulkopuolella ja että EU:n päästöttömyysstrategialla olisi varmistettava, että EU:n toimilla ei ole haitallisia ilmastovaikutuksia kolmansissa maissa; palauttaa mieliin EU:n kansainvälisen sitoumuksen pysäyttää metsäkatko vuoteen 2020 mennessä ja korostaa, että tässä suhteessa tarvitaan konkreettisia toimia, myös uuden lainsäädännön ja sääntelyn avulla; kehottaa EU:ta erityisesti poistamaan luonnonmetsien häviämisen ja eurooppalaisen kulutuksen välisen yhteyden; kehottaa lisäksi poistamaan välittömästi asteittain käytöstä elintarvike- ja rehupohjaiset biopolttoaineet, mukaan lukien palmuöljy ja soija;

⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 517/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, fluoratuista kasvihuonekaasuista ja asetuksen (EY) N:o 842/2006 kumoamisesta (EUVL L 150, 20.5.2006, s. 195).

¹⁰ Joris Aertsens, Leo De Nockerl, Anne Gobin, 2011: Valuing the carbon sequestration potential for European agriculture.

59. korostaa, että Euroopan suojelluista metsistä vain 15 prosenttia EU:n metsäluontotyypeistä on suotuisassa tilassa; korostaa tarvetta suojella ja ennallistaa mahdollisimman paljon metsiä sekä metsä- ja suomaita, koska ne poistavat hiiltä luonnollisesti;
60. korostaa, että maaperässä on varastoituneena enemmän hiiltä kuin biosfäärissä ja ilmakehässä yhteensä; painottaa näin ollen, että on tärkeää pysäyttää maaperän huonontuminen EU:ssa ja varmistaa EU:n yhteiset toimet maaperän laadun ja sen hiilenvarastointikyvyn säilyttämiseksi ja parantamiseksi;
61. korostaa pitkäikäisten puutuotteiden merkitystä ja niiden roolia maankäytön, maankäytön muutoksen ja metsätalouden alalla (LULUCF) vuoteen 2030 mennessä; korostaa, että tulevassa kehyksessä olisi otettava huomioon näiden puutuotteiden panos, myös eri tyyppisiltä maatalousmailta eikä vain hoidetuista tai istutetuista metsistä peräisin olevien pitkäikäisten puutuotteiden panos;
62. korostaa, että on tärkeää virtaviivaistaa maatalousmalleja, joilla tuetaan äärimmäisiä sääilmiöitä ja tuholaisia kestäviä maatalousjärjestelmiä ja parannetaan maaperän hiilensitomiskykyä, veden pidättämistä ja maatalouden biologista monimuotoisuutta;

Rahoitus ja tutkimus

63. katsoo, että jotta unioni voi saavuttaa nollanettopäästöt viimeistään vuoteen 2050 mennessä, on saatava liikkeelle merkittävästi julkisia ja yksityisiä investointeja; korostaa, että vakaat ja ennakoitavat energia- ja ilmastopolitiikan puitteet ovat keskeisessä asemassa, jotta saavutetaan kipeästi kaivattu sijoittajien luottamus ja mahdollistetaan se, että eurooppalainen teollisuusala voi tehdä investointipäätöksiä Euroopassa pitkällä aikavälillä;
64. toteaa, että suurimpana haasteena on ohjata rahavirrat ympäristöä saastuttavista ympäristöystävällisiin investointeihin ja että riittävien rahoitusvarojen löytämisessä ihmiskunnan suurimman haasteen ratkaisemiseen on tällä hetkellä kyse ennen kaikkea poliittisesta tahdosta; korostaa tämän vuoksi, että maaliskuussa 2018 hyväksytyn vakaan ja kestävä rahoituskehyksen täytäntöönpano olisi asetettava etusijalle, ja toteaa, että siihen kuuluu esimerkiksi pankkien pääomavaatimusten kalibrointi, runsaasti hiilidioksidipäästöjä aiheuttavien resurssien vakavaraisuuskohtelu, vakuutusyhtiöihin sovellettavat vakavaraisuussäännöt ja institutionaalisten sijoittajien ja varainhoitajien tehtävien päivitys;
65. katsoo, että vuosia 2021–2027 koskevaa monivuotista rahoituskehystä olisi ennen sen hyväksymistä arvioitava kasvihuonekaasujen nollanettopäästöjen saavuttamista vuoteen 2050 mennessä koskevan tavoitteen valossa ja että on laadittava vakiomuotoinen testi, jolla varmistetaan EU:n talousarvion menojen ilmastokestävyys;
66. kehottaa panemaan nopeasti täytäntöön EU:n päästökauppajärjestelmän innovointirahaston ja aloittamaan ensimmäisen ehdotuspyynnön vuonna 2019, jotta voidaan lisätä investointeja vähähiilisten teollisten läpimurtoteknologioiden demonstrointiin useilla eri aloilla, ei pelkästään sähköntuotannossa, vaan myös kaukolämpö- ja teollisuusprosesseissa;

67. toteaa, että EU:n metsästrategiassa yhteisen maatalouspolitiikan maaseudun kehittämispolitiikkaa pidetään pääasiallisena tuen lähteenä EU:n metsien suojelussa ja kestävässä hoidossa;
68. pitää valitettavana, että fossiilisten polttoaineiden tuet kasvavat edelleen ja niiden määrä on noin 55 miljardia euroa vuodessa; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita¹¹ viipymättä lakkauttamaan vaiheittain kaikki fossiilisille polttoaineille myönnettyt unionin tason ja kansalliset tuet;
69. korostaa, että on tärkeää perustaa oikeudenmukaisen siirtymän rahasto erityisesti niitä alueita ja yhteisöjä varten, jotka kärsivät eniten hiilestä irtautumisesta;
70. korostaa, että EU:n ja jäsenvaltioiden tutkimus- ja innovointiohjelmat ovat ratkaisevassa asemassa tuettaessa unionin johtoasemaa ilmastonmuutoksen torjunnassa;
71. korostaa, että ilmastotoimien valtavirtaistaminen on otettava kaikilta osin huomioon tutkimus- ja innovointiohjelmissa ja se on pantava täytäntöön tutkimusssykin kaikissa vaiheissa yhtenä EU:n rahoituksen periaatteista;

Kuluttajien ja kiertotalouden rooli

72. korostaa käyttäytymismuutosten suurta vaikutusta kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisessä, myös koko elintarvikejärjestelmässä, liikenteen alalla ja erityisesti ilmailun alalla; kehottaa komissiota tarkastelemaan mahdollisimman pian mahdollisia politiikkatoimia käyttäytymisen muuttumisen edistämiseksi, mukaan lukien ympäristövero; korostaa alhaalta ylöspäin suuntautuvien aloitteiden, kuten kaupunginjohtajien ilmastopöytäkirjojen, merkitystä käyttäytymismuutosten edistämiseksi;
73. toteaa, että YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön tilastojen mukaan lihan ja eläinperäisten tuotteiden kokonaiskulutus asukasta kohden EU:n 28 jäsenvaltiossa on laskenut 1990-luvulta lähtien ja että tämän vallitsevan suuntauksen tukeminen yhdistettynä teknisiin tarjontapuolen päästöjä hillitseviin toimiin voisi vähentää maataloustuotannon päästöjä merkittävästi;
74. painottaa, että EU:n on tärkeää saavuttaa paitsi energianlähteiden korvaaminen myös tuotteiden ja materiaalien korvaaminen samassa laajuudessa eli korvata fossiilipohjaiset ja tuotantovaiheessa runsaasti päästöjä aiheuttavat tuotteet ja materiaalit uusiutuviin luonnonvaroihin perustuvilla vaihtoehdoilla;
75. korostaa, että erittäin suuri osa energian kulutuksesta ja siten myös kasvihuonekaasujen päästöistä on suoraan sidoksissa resurssien hankintaan, jalostukseen, kuljetukseen, muuntamiseen, käyttöön ja hävittämiseen; painottaa, että energiaa voidaan säästää merkittävästi kussakin resurssien hallinnan ketjun vaiheessa; painottaa siksi, että resurssien tuottavuuden lisääminen tehokkuutta parantamalla ja resurssihävikin vähentäminen esimerkiksi uudelleenkäytön, kierrätyksen ja uudelleenvalmistuksen avulla voivat merkittävästi vähentää sekä kulutusta että kasvihuonekaasupäästöjä ja

¹¹ Energian hinnat ja kustannukset Euroopassa, COM(2019)0001, s. 10.

samalla parantaa kilpailukykyä ja luoda liiketoimintamahdollisuuksia ja työpaikkoja; korostaa kiertotalouden toimien kustannustehokkuutta; painottaa, että paremmalla resurssitehokkuudella ja kiertotalouden periaatteiden mukaisilla tuotantotavoilla ja tuotesuunnittelulla voidaan muuttaa tuotanto- ja kulutuskäyttäytymistä ja vähentää jätteen määrää;

76. pitää erityisen tärkeänä tuotepolitiikkaa, kuten ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja ja ekosuunnittelua, joilla voidaan vaikuttaa merkittävästi energian säästöön ja tuotteiden hiilijalanjäljen pienentämiseen samalla kun parannetaan tuotteiden materiaalijalanjälkeä ja yleisiä ympäristövaikutuksia; korostaa tarvetta lisätä EU:n ekologisen suunnittelun standardeihin kiertotaloutta koskevia vaatimuksia ja soveltaa nykyisiä ekosuunnittelun menetelmiä myös muissa tuoteryhmissä, kuten energiaan liittyvissä tuotteissa;
77. katsoo, että on jatkettava työtä luotettavan mallin kehittämiseksi kulutukseen perustuvan ilmastovaikutuksen mittaamiseen; panee merkille, että nykyisten mallien perusteella tehty perusteellinen selvitys osoittaa, että EU:n pyrkimykset vähentää oman tuotannon päästöjä mitätöityvät jossain määrin sellaisten tuotteiden tuonnin vaikutuksesta, joiden hiilijalanjälki on korkeampi;

EU ja muun maailman ilmastotoimet

78. korostaa, että on tärkeää lisätä aloitteita ja pitää yllä vuoropuhelua asiaan liittyvillä kansainvälisillä foorumeilla sekä harjoittaa tehokasta ilmastodiplomatiaa globaalin monenvälisen yhteistyön sekä kunnianhimoisten tavoitteiden lujittamiseksi ja pyrkiä siten saamaan aikaan vastaavanlaisia toimintapoliittisia päätöksiä ja kiristämään ilmastoon liittyviä tavoitteita muilla alueilla ja kolmansissa maissa; kehottaa EU:ta muun muassa lisäämään omaa ilmastorahoitustaan ja aktiivisesti kannustamaan jäsenvaltioita lisäämään ilmastotukeaan (mieluummin kehitysapuna kuin lainoina) kolmansille maille ulkomaan kehitysavun lisäksi niin, ettei tukea lasketa kahteen kertaan sekä kehitysavuksi että ilmastorahoitustueksi;
79. korostaa, että syyskuussa 2019 pidettävä YK:n ilmastonmuutoshuippukokous tarjoaisi maiden johtajille tilaisuuden ilmoittaa kunnianhimoisemmista kansallisesti määriteltystä panoksista koskevista tavoitteista; katsoo, että EU:n olisi vahvistettava kantansa omien kansallisesti määriteltynä panostensa päivittämiseen hyvissä ajoin etukäteen, jotta se voi osallistua huippukokoukseen hyvin valmistautuneena ja toimia tiiviissä yhteistyössä kunnianhimoisia ilmastotavoitteita tukevien osapuolten kansainvälisen liittouman kanssa;
80. painottaa, että on tarkoituksenmukaista vahvistaa EU:n politiikkavälineiden ja kolmansien maiden vastaavien välineiden välistä yhteentoimivuutta erityisesti hiilen hinnoittelumekanismien osalta; painottaa, että on tärkeää laatia ympäristötakuita, joilla varmistetaan todellinen ja uusi vähennys kasvihuonekaasupäästöissä; kehottaa siksi komissiota edistämään Pariisin sopimuksen 6 artiklaan liittyviä tiukkoja ja vankkoja kansainvälisiä sääntöjä, jotta voidaan estää kirjanpidon porsaanreiät ja päästövähennysten laskeminen kahteen kertaan;

o

81. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.